

VOLUNTAS

A SZENT ERZSÉBET KATOLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ÓVODA DIÁK LAPJA

2012. OKTÓBER

XX. évfolyam 2. szám

Itt van az ősz, itt van újra — hűvös éjszakáival, szélsodorta faleveleivel...

Október újra itt van, szomorúan szép és gyözedelmes ünnepeivel, hősök és áldozatok emlékeztünkben felsorakozó hosszú menetével. Nevekkal és a névtelenségben maradtak néma tanúságtételével.

1849. október 6-ra virradóra, az aradi siralomházban a vértanúknak és az 1956 történelemfordító napjai után a megtorlásban részt vevőknek is csak a hitük maradt. Október színei és ünnepei emlékeztetnek és tanulságul szolgálnak: egyénnek és nemzetnek megtartó, éltető erőforrása a hitük. A hit mindenekelőtt személyes találkozás Istennel, de ugyanakkor közösségi is. Az Egyház hitében részesülünk a keresztség szentségében, így leszünk Isten népének tagjai, hogy elnyerjük az üdvösséget.

XVI. Benedek pápa meghirdette a Hit évét, amely 2012. október 11-től 2013. november 24-ig, Krisztus Király ünnepéig tart. 50 évvel ezelőtt, 1962. október 11-én nyitotta meg ugyanis Boldog XXIII. János pápa a II. Vatikáni Zsinatot. Ez a nap akkor Szűz Mária Istenanyaságának ünnepe volt. Ehhez a dátumhoz

ANNO DELLA FEDE 2012
2013

Kedves Gyerekek!

kapcsolódik egy másik fontos esemény, amelyre a Szentatya hivatkozik. Boldog II. János Pál pápa 20 évvel ezelőtt adta ki a „Katolikus Egyház Katekizmusát”, mint a II. Vatikáni Zsinat egyik gyümölcsét, „hogy a hit szépségét és erejét minden hívőnek bemutassa” (Porta fidei, 4).

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencián elhangzott, hogy a mi hitünk is csak Krisztusra, az Igazságra épülhet, és csak a vele való élő kapcsolat adhatja meg azt a szívbeli örömet, amit sugározni tudunk a világban. De hogy a hit örömét sugározni tudjuk, először nekünk kell megújulni hitünkben. El kell fogadnunk az Isten által adott kinyilatkoztatást, amelyet meg kell vallanunk, hirdetnünk kell és az életünkkel tanúsítani.

Egyik iskolatársatok így fogalmazott: „ha egy keresztény kedves, szerető, megértő, akkor meghozhatja a kedvét a nem hívőknek, hogy jobban megismerje a kereszténységet és esetleg hívő legyen.” A katolikus hitnek van jövője, de rajtunk múlik!

Almásai Zsuzsanna

Visszapillantó: kirándultunk

A bikali osztálykirándulásra hosszú út vezetett. Egy kis fantázia is kellett ahhoz, hogy a középkorba repüljünk...

Azonnal kiléptünk a XXI. századból, s máris a hercegnők, királyok korában jártunk, amikor megláttuk „Heroldot”, a vezetőnket. Ismertette velünk a programokat, majd kaptunk tőle egy lapot. Különböző réges-régi mesterségek képviselőit kellett megkeresnünk, a náluk található számokat felírunk. Azonnal útnak indultunk. Láttunk kosárfonót, fazekast, kovácsot. Volt állatsimogató, majd a csárda tanulmányozása után a selymász bemutató következett. Nem csak sólymot, de még baglyot is láthattunk. A sólyom elszállt a fejünk felett, ám a bagoly egy botra szállt le, mintha azt akarná, közelről megfigyelhessük. Közvetlenül a botnál ültem, így alaposan szemügyre vehettem ezt a ritkán látható csodálatos madarat. A bemutató után a malomhoz mentünk, majd beléphettünk a középkori városba is... Dolecsek Fanni 5.o.

... A bemutató után egy órán át kószáltunk a városban. Sok szép régi mesterséget ismerhettünk meg. Ezután egy kérdezz-felelek játék következett — természetesen a középkorhoz kapcsolódva. Utána egy nagyon izgalmas lovagi torna szemtanúi lehettünk. S még mindig nem ért véget középkori kalandozásunk. Most lettünk csak igazán részeseivé az eseményeknek: a fiúk íjászkodtak, mi, lányok pedig mézeskalácsot készítettünk, ami nagyon finom lett...
Búvár Anna 5.o.

Amikor beléptünk, olyan volt, mintha évszázadokat utaztunk volna az időben — visszafelé. A középkorban éreztem magam. Módom volt gyönyörű madarakat közelről megszemlélni, és izgalmas lovagi torna nézője lehettem...
Fekete Viktória 7.o.

A legjobban az tetszett, amikor érkezés után bejártuk a reneszánsz parkot. Tetszett, hogy megsimogattuk az állatokat, köztük a szamarakat is. Jó volt, hogy saját kezűleg készített mézeskalácsunk finomra sikerült...
Andráskó Angelica 7.o.

Számomra a lovagi torna volt a legizgalmasabb. Az elején a nézőtérrel kiválasztottak egy királynőt, meg egy királyt, mert — az udvari bolond szerint — a királyi pár nem tudott eljönni a tornára. Ők adtak engedélyt a tornára.

Én nagyon szeretem a lovakat, és ezért is volt számomra nagyon érdekes. Három lovak kért engedélyt a viadalra, s már éppen kezdődött volna a megmérettetés (párbajozniuk, harcolniuk, íjászkodniuk kellett), amikor megjelent egy negyedik lovak is. Ő volt a „Fekete lovak”, a „Piros lovak” testvérbátyja. A kerettörténet szerint régi vitájukat akarták rendezni a torna alkalmával. Izgalmas küzdelem kezdődött, melynek végén a „Piros lovak” győzedelmeskedett. Szabó Sára 7.o.

Pénteken reggel indultunk az iskolából a menetrendszerinti buszjáratral Csömörrre.

Amint megérkeztünk, Kiss Attila író, tanár tartott nekünk egy előadást őseink életmódjáról egy jurtában. Amikor már sok mindent megtudtunk, egy lovas bemutatót láthattunk. Megfigyelhettük az ősi fegyvereket „használat közben”. Nem csak megnéztük, de kézbe is vehettük azokat. Sőt, még lovagolhattunk is! Mindenki mindent kipróbált..

Hazafelé arról beszélgettünk, milyen jól éreztük magunkat. Az is bizonyos, hogy így tapinthatóvá vált számunkra, amiről eddig csak olvastunk. Jó lenne, ha minden napunk ilyen jó lenne!
Károly Bálint 4.a

Október 12-én, pénteken Visegrádra mentünk kirándulni.

Amikor megérkeztünk, egy parkban reggeliztünk. Elindultunk a Királyi Palotába, ahol sok érdekes dolog várt ránk. A Kötárban sok száz éves köveket láttunk. Az egyik teremben megnéztünk egy filmet a palota felépítéséről. Sétáltunk a csodálatos kertben. Láttunk berendezett szobákat, hálókat, megtudtuk, hogy Mátyás király idejében bor folyt a Herkules-kútból, és hogy régen az emberek ülve aludtak. Nagyon tetszett nekünk az Oroszlánoskút, főleg a kutyák, akik az oroszlánokon aludtak. Délben megebédeltünk, majd vásárolgattunk. Nagyon vártuk már a Történelmi Játzóparkot, ahol volt egy labirintus, egy magas trón, egy hajó ágyúval, több mérleghinta és egy ügyességi játék, amin egyensúlyozva át kell húzni magad egyik oldalról a másikra. Akinek ez sikerült, nagy tapsot kapott...

A hajót gyorsan elneveztük „Szelkirálynőnek” és ruminiset játszottunk. Az Aranyvadász kalózái üldöztek minket. Kati néni Fél szemű Mortiként gyűjtötte a

„foglyokat”. Viki néni Rufus mesterként ellátott minket mindenféle varázstárgyakkal. A labirintusban egymást kergettük, majd az elfogott lányokat a toronyba zártuk.

Két órát játszhattunk, majd sajnos haza kellett jönnünk. 3.a/3.b

Visszapillantó: kirándultunk

Mindenki nagyon izgatottan várta, hogy megérkezzünk a barlanghoz, hiszen senki sem volt még ilyen túrán. A Pál-völgyi-barlangba mentünk, de nem akárhová! Földalatti földrajzórán vettünk részt, „csúszós-mászós” overállos útvonalon.

Először egy faházba kellett bemennünk, ahol várt minket a túravezető. Átöltöztünk. Mindenki kapott egy overált, és egy „kobakot”, amin még lámpa is volt. A vezető segített beöltözni, mert látta járatlanságunkat. Egy fura ajtón mentünk át. Volt rajta egy lyuk, amit csak belülről lehetett kinyitni. Egy rövid, viszonylag egyszerű út után padokat pillantottunk meg. Leültünk. A vezetőnk elmondta, hogy egy hosszú létra visz onnan tovább. A létrán való lemászás után következett csak igazán a megpróbáltatás, a kaland! Csúsztunk, másztunk, ugráltunk és nagyon jól éreztük magunkat a szokatlan környezetben. A szűkebb járatok után mindig egy tágasabb helyiség következett, egy-egy terem. Minden teremnek megvolt a maga neve (Kápolna, Színház, Könyvtár...) Út közben a vezetőnk mesélt nekünk termekről és a hozzájuk tartozó történetekről. Néhol elmeszesedett vázú kagylókat, tengeri sünököt láthattunk.

vettünk a legtöbbit...

Némi beszorulás, fennakadás és ijedség árán végül legyőztük az akadályokat, és véghezvittük — közösen — ezt a nagyszerű túrát. Nemcsak sok mindent tudtunk meg a föld alatti világról, nem csak a természetre csodálkozhattunk rá, de egymást és magunkat is jobban megismerhettük. Fantasztikus élmény volt.

Nagy Mátyás 8.o.

Egyik nap sok katonára állt rajtam.

Ahol régen Beatrix királyné sétált, azt a falat széltöltték. Hallottam, hogy társaimat, a többi falat vasgolyókkal ütötték-verték. Szerettem volna segíteni, de nem tudtam. Engem is eltalált egy hatalmas ágyúgolyó... beleremegett az egész testem... Ekkor még egy golyó eltalált. Túrtem a fájdalmat, amíg csak bírtam... Láttam magam körül az élettelenül elterülő katonákat... aztán megszűnt minden körülöttem... Sok-sok évvel később mintha új életre keltem volna. Újjáépítettek! Engem, a középkori Budavári palotát! Jó érzés volt újjáéledni és egy békésebb világot látni.

Ma már turisták sétálnak rajtam. Minap például egy gyermekcsoport látogatott meg. A Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola és Óvoda 6. osztályosai. Felidéztek a múltat. Megismerték a történetem. Még régi ruhákba is belebújtak. Reneszánsz táncot táncoltak...

Aranyi Bernadett 6.o

Sziasztok! Ha hiszitek, ha nem, én csokoládébabszem vagyok. Vagyis hogy voltam...

Dél-Amerikában láttam napvilágot. Szerettem az esőerdőket. Ott növekedett fám, amelynek törzsén termettem. Amikor megértem, leszedtek, széthasították magházam. Majd tovább érleltek, erjesztettek, végül összeaprítottak, megőröltek, egészen addig, amíg folyékony péppé nem váltam. Kivonták belőlem a kakaóvaját, majd kesernyős ízem miatt meg kellett hogy édesítsenek. Visszakevertek valamennyi kakaóvaját belém, hogy ne legyek túl kemény. Ízesítettek mindenfélével... és így kerültem a Csokoládé Múzeumba... Most egy csokiszökőkútból csordogálok — a látogatók legnagyobb örömére. Gyógyítok, vidámítok, pezsdítok... és tanítok. Én a csokoládé vagyok!

Ha sokat akarsz rólam tudni, látogass el te is a Csokoládé Múzeumba, mint a 6. osztályosok... még el is készíthetsz magadnak belőlem egy adagra valót!

Mérges Bence 6.o.

A könyvtár lakói

“Azok a könyvek, melyek a könyvtár polcain szunnyadnak még nem készek vázlatosak, önmagukban semmi értelmük. Ahhoz, hogy értelmet kapjanak te kellesz, olvasó (...)
A könyvet mindig ketten alkotják: az író aki írta, s az olvasó, aki olvassa.”

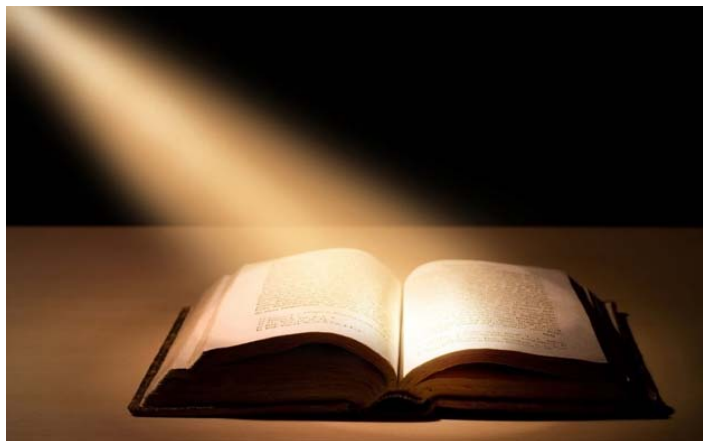
A könyvtárban együtt szorongok a polcon a többi csillagászati könyvvel.

Már több éve is van annak, hogy nem nyitott ki senki. De most! Nyílik az ajtó, és megáll előttem egy gyerek. A szeme a címemet fürkészi. „Csillagok”. A keze elindul felém... Elkezd kihúzni a társaim közül... és... és... és akkor megáll a keze. Visszatol a polcra. Elolvassa a szomszédom címét is. Őt veszi le végül a polcra. És elviszi magával haza!

Az ajtó újra kinyílik. Egy másik gyerek jön be rajta. Megkérdezi a könyvtárostól, hogy hol vannak a csillagászatról szóló könyvek. Megborzongok, amikor a könyvtáros megmutatja neki. Ő is elolvassa a címemet. Felém nyúl. Leemel! Az asztalhoz visz. Kinyit. Belémolvas... Jaj...

És hazavisz!!!

Schmidt Eszter 5.o.

Egyszer volt, hol nem volt, az esőerdőn túl, Európa szívében, volt egyszer egy könyvtár. Ebben a könyvtárban laktam én: a verses kötet. Sok társam vett körül.

Egy szép napon kinyitott egy kislány. Nagyon megszeretett és magával vitt. Én is megszerettem őt. Mindig együtt voltunk. Ám egy napon nem vitt magával többé. Sőt, visszavitt a könyvtárba. Abba a poros, régi könyvtárba!

Úgy éreztem, már senki sem szeret. Nincs szüksége rám senkinek. Levettek, és visszatettek. Tapogattak, s ott hagytak. Aztán már azt sem. Nagyon elszomorodtam. Egy barátot szerettem volna, akinek szüksége van rám. Örök barátot szerettem volna...

Egyszer csak nyílt az ajtó. Ugyanaz a kislány állt ott, aki már egyszer hosszú időre magával vitt. Levett a polcra... Hosszasan alkudozott. Elmondta, hogy már nem vagyok kapható... És kért... És elvitt újra...

Belesimultam a tenyerébe. Úgy éreztem, Ő az igazi barátom...
Krekács Dalma 5.o.

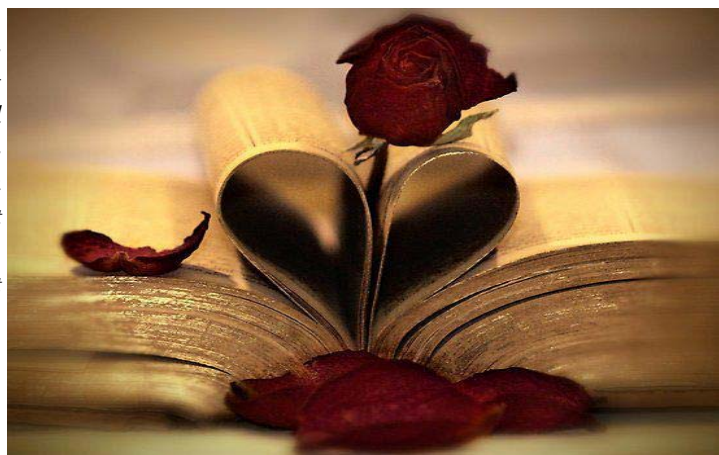

Amikor megszülettem, apukám ezt a szép nevet adta nekem: Geromino Stilton A boldogság titka.

Egy hatalmas mozgó gép utaztatott valahová. Egy épületben találtam magam, egy polcon. Mint megtudtam, egy könyvtárban. Sok hozzám hasonló társammal szorongtam a polcon.. Sokkal jobban éreztem magam, amikor levettek a polcra és kinyitottak. Hát még akkor, amikor kikölcsönöztek! Volt olyan is, aki rosszul bánt velem: volt,, aki nem tett a helyemre, mások rongáltak, megint mások csak „sétálni vittek”, és el sem olvastak... De egy szép napon egy vidám kislány jól bánt velem: kikölcsönözött, elvitt, s amikor olvasott, tudtam, hogy meg is értette, mit üzent neki általam apám. Örült nekem...

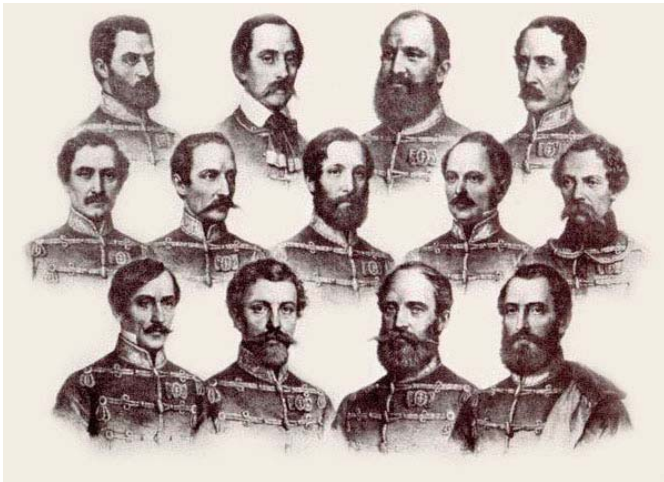
Akkor éreztem meg: jó könyvnek lenni jó!

Király Viktória 5.o.

Ünnepek, példaképek

OKTÓBER 6.

Láhner György, Dessewffy Arisztid, Török Ignác, Leiningen-Westerburg Károly gróf, Knezych Károly, Poeltenberg Ernő, Damjanich János, Vécsei Károly, Nagysándor József, Aulich Lajos, Kiss Ernő, Lázár Vilmos, Schweidl József

OKTÓBER 23.

Október 23-án a magyar forradalom 56. évfordulójára emlékezünk.

Idézzé meg most a hősokeket

Hudy Ferenc: Októberi március című versrészlete:

Láng ilyen magasra még nem csapott
ezernyolcszáznegyvennyolc óta;
kenyérfáltás hajszolta kényszer,
a szabadságvágy friss szele csiholta.

Amit széttiportak Világosnál,
miről azóta egyre beszéltek,
de ígéretbe szőtt fondorlattal
nap-nap után becsapták a népet.

A nép korbácsot font nyomorából.
szélesre tárta vágya kapuit.
szavát az ég és pokol visszhangozza:
nem farkas falja itt a fiait!

Tetteinek jaj többé nem gátja.
Zászlót bontottak, piros-fehér-zöldet.
Szíveddel együtt emeld magasra,
és takard be vele ezt a véres földet.

Tanárportré

Interjú Nóri nénivel

Kurunczi Nóri néni, az 1. osztályosok tanító nénije, iskolánk új pedagógusa, az egyik hétköznapi 3. szünetben ért rá, hogy interjút készítsünk vele.

- Milyen érzés tanárnak lenni? - kérdeztük kíváncsián.

- Abszolút pozitív — mosolygott kedvesen.— Egy remek osztályt kaptam; voltak nehézségeink lesznek is de együtt megoldjuk őket.

-Hogyan, miért lett tanító néni? - faggattuk.

- Édesanyám „nemrégiben” (mintegy tíz éve) végezte a pedagógusképzőt. Akkor én már egy másik szakmát tanultam. Érdekelt, amit anyukám csinált, belepillantottam a munkáiba. Kedvet kaptam hozzá.... Aztán tanulni kezdtem. És rájöttem, én EZT szeretem csinálni.

- Meséljen még a családjáról! - kértük.

- Van egy 20 éves öcsém aki mérnöknek tanul az egyetemen. Az édesapám autószerelő, édesanyám pedig a Honvéd kórház főelőadója.

- Tudjuk, hogy fuvolázik is...

- Igen. 1999-óta játszom fuvolán. 2000-ben kerültem be egy zenekarba. Itt az iskolában a furulyát szakköri foglalkozáson tanítom.

- Szereti az állatokat?

- Igen. Egy fél éves fekete-fehér foltos cicám van. Még nagyon kicsi. Sajnos az előző macskám elment és soha többet nem jött vissza. Remélem, lesz még másik állatom...

- Hogyan került a mi iskolánkba?

- Az interneten láttam meg a hirdetést és jelentkeztem. Akkor nem volt állás, de az igazgató néni megígérte, ha lesz hely, értesít. Ez a nyáron meg is történt. Örülök neki, hogy így történt... és köszönöm a lehetőséget.

- Mi pedig a beszélgetést!

Bíró Fatima 6.o. , Imre Tímea 6.o.

Lélektől lélekig

Az atya válaszol...

Folytatjuk sorozatunkat Burger Ferenc atyával, aki az iskolánk tanulói által feltett kérdésekre válaszol.

Októberi számunkban az 5. osztályosok kérdeztek.... s az atya válaszolt.

Miért nem szeretik sokan az Istent?

Leggyakoribb ok, hogy lebecsülik Őt. Úgy gondolják, hogy erőtlen, így nem kell tőle félni. A szerető és irgalmazni szándékozó Isten képe érthetetlen és gyengeséget sugall. A másik ok, hogy haragszanak rá, mert nem segít rajra, legalábbis nem úgy ahogy azt az illető szeretné. Ezért megharagszanak rá és így semminek tartják, levegőnek nézik. Ezt azért teszik, mert így egyszerűbb. Mindkét magatartásnak az oka az elbizakodottság, vagyis az, hogy többnek gondolja magát az, mint ami valójában. Istent lebecsülni, vagy megvetni súlyos sértés irányába.

Rengetegen elhanyagolják Istent, nem hisznek benne. Miért nem tesz ez ellen Isten?

Isten meghagyja az embert szabadságában és bűnében, mert nem olyat, ami sértené az ember szabadságát, amit Ő maga adott meg neki. Az pedig, hogy nem tesz semmit nem igaz. Ugyanis, cselekvő módon jelen van az emberi történelemben (Ó- és Újszövetség története) és az Ő közösségének emberei által folyamatosan munkálkodik. A megkereszteltek közössége - az Egyház - folyamatosan képviseli és hangoztatja mindazokat a tudnivalókat, mait az embernek be kellene tartani. De itt is az érvényes, mint az előző kérdésben.

Ha valaki sokszor követi el ugyanazt a bűnt, azt még meglehet bocsátani?

Igen, Isten mindig megbocsát. Az ember azonban nem tudja ezt maradék nélkül megtenni, mert türelmét veszti. És nehezen tűri, hogy kihasználják őt a többiek. Az ember ezt úgy szokta kivédeni, hogy kerüli a találkozást azzal, aki nem képes megváltozni. Azt is tudni kell, hogy aki nem hagyja el a bűnt az sodródik a teljes bukás felé. Sok ember így jár, sajnos.

Miért jó Isten segítőjének lenni?

Nincs nagyobb megtiszteltetés, mint Isten ügyében serénykedni. Azt Istentől jött felkérés, nem kerülhető el, mert megérinti az ember lelkét és nem hagyja nyugodni. Lelki stabilitással tölti el az ember lelkét, hogy igaz ügyért dolgozhat. Sokan lenéznek, az ilyen embert, de ez nem baj, inkább még nagyobb odaadásra kell hogy sarkallja az illetőt.

Hányféle miseruhája van?

Színben van fekete, zöld, fehér, lila, piros és arany. A szín a liturgikus időnek és az ünnepeknek megfelelő. Stílusban ma már az ún. boromeus-félét használjuk, a régi ún. hegedűtok alakút már nagyon ritkán.

Hálaadó ima

Köszönöm édes Istenem, hogy a családom így szeret! Köszönöm az apukámat, hogy mindig vigyáz rám! Köszönöm az anyukámat, aki szorosan ölel

át! Köszönöm a hugicáimat, a vidám játékos pajtásaimat! Köszönöm a hűséges kuttyuskáimat, akik őriznek engem! Köszönöm az iskolámat, és benne minden

diákot, és tanárt! Köszönöm, hogy élhetek, és a barátokkal lehetek! Köszönöm, hogy vagy nekem, s a hitem benned erősíthetem!
Goóg Anna 3.a

HÍREK

Október 5-én ünnepség keretében emlékeztünk meg az aradi vértanúkról, akik életüket adták a magyar szabadságért.

Október 19-én iskolai ünnepséget tartunk az iskola kápolnájában az 1956-os forradalom áldozatainak tiszteletére.

Október elején papírgyűjtés volt az iskolában. A papírhulladék összegyűjtését nem véletlenül rendezzük meg évente kétszer. Az így összegyűjtött papírt újrahasznosítják, védve ezzel a természetet.

Idén is sok papírt gyűjtöttünk, felismerve, hogy ezzel a magunk jövőjét, a környezetünket óvjuk, és még pénzt is kapunk érte.

Október 25-én Schmidt Egon író tart iskolánkban előadást az őszi, a madarakról. Az előadás után lehetőség lesz az íróval kötetlenül beszélgetni, könyveket dedikáltatni.

November 7-én iskolai énekerseny lesz, amelyre a tanulók 2 népdallal nevezhetnek. Az érdeklődők kérdezzék a részletekről az osztályfőnököket.

Iskolánk ebben a tanévben is meghirdette a katolikus iskolák országos levelező tanulmányi versenyét – a **Harmatcsepp** versenyt - a 2-4. osztályosok részére. Az első forduló feladatlapjai letölthetők a KPSZTI honlapjáról.

Ezúton kívánunk sok sikert a versenyszervezőknek és eredményes versenyzést a versenyzőknek!

Október 1-jétől megkezdődtek a szakkörök. Ha valamelyik szakkör munkájában szívesen részt vennél, de még nem jelentkeztél, most még megteheted. Gyorsan jelentkezz!

Január végén ismét sítábort szervezünk a téli sportot kedvelő tanulóinknak. A síelni vágyók figyeljék a hirdetőt és érdeklődjenek a tábor szervező György István testnevelő tanár úrnál!

Október és november eleje a lázas készülődés időszaka iskolánkban. Az osztályok lelkesen készülnek névadónk megünneplésére, a novemberi vetélkedőre.

Október elején megkezdődtek a Szent Erzsébet-heti színdarab próbái is.

Megkezdődik az

ŐSZI SZÜNET.

2012. október 28.

- november 5.

A szünet előtti utolsó tanítási nap:

2012. október 27.

(szombat)

A szünet utáni első tanítási nap:

2012. november 5.

(hétfő) B hét

A szünetre mindenkinek jó pihenést kívánunk!

Rejtvény

Október hónapban — lévén hogy a Magyarok Nagyasszonya ünnepe van — a rózsafüzért imádkozzuk.

A matematika szakos tanárban szokatlan kérdés fogalmazódott meg ennek kapcsán: a rózsafüzérből elimádkozott „tized” a valójában hanyad — ha a Miatyánkot nem számítjuk?

Beküldési határidő: november 5.

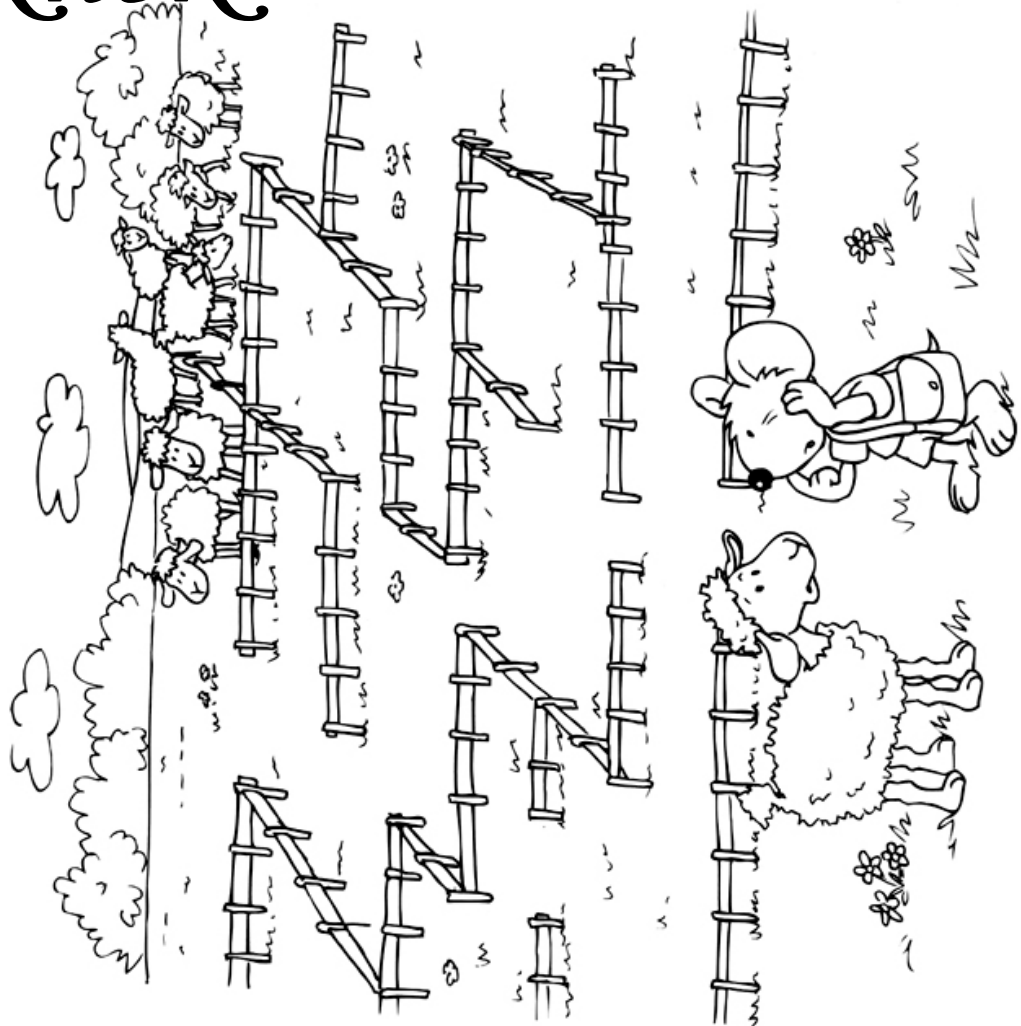
Beküldendő: a rejtvényládába

A helyes megfejtők között egy sportszeletet sorsolunk ki!

Kicsiknek

Eltévedt a kisbárány

Elemér segíteni szeretne a kisbárányoknak. Vajon merre kell mennie, hogy visszataláljon a birkanyájához? Mutasd meg neki az utat.

Készült a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában
Pécelen, a Kossuth tér 7. szám alatt
150 példányban, belső használatra.
Készítették a Voluntas klub tagjai
Tanárszerkesztő: M. Cselőtei I.